

CLUB DE LECTURA D'ADULTS

BIBLIOTECA ARMAND CARDONA TORRANDELL
VILANOVA I LA GELTRÚ

PROGRAMACIÓ : abril 2010

Biblioteca Armand Cardona Torrandell

c/ Menéndez y Pelayo, 15 – 17

08800 Vilanova i la Geltrú

tel 93 815 91 21

fax 93 815 80 29

a/e: b.vilanovag.act@diba.cat

www.vilanova.cat/biblioteques

www.vilanova.cat/blog/armandcardona/

Horari:

Matins: de dimarts a dissabte de 10.00 a 14.00 hores

Tardes: de dilluns a divendres de 16.00 a 20.00 hores

dissabtes: de 17.00 a 20.00 hores

EL BALL

d' *Irène Némirovsky*

Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

)VNG(+xTU
més cultura per TU

L'autora: Irène Némirovsky

Aquesta novel·lista jueva va néixer a Kiev el 1903, filla d'un banquer ucraïnà. Des de molt petita va ser educada per una institutriu francesa, per la qual cosa la seva llengua materna es pot dir que va ser el francès. En aquesta llengua va desenvolupar la seva curta però contundent obra literària, tot i que coneixia el rus, el polonès, el finès i el jiddisch.

El desembre del 1918, fugint de la Revolució Russa, la família s'instal·là a Finlàndia, però l'any següent s'establiren a França on Irene, amb 16 anys, va poder reprendre els seus estudis.

El 1926 es llicencià en Lletres per la Universitat de la Sorbona. Aquell mateix any es casà amb el banquer Michel Epstein amb qui va tenir dues filles: Denise (1929) i Elisabeth (1937).

Irène Némirovsky escrivia des dels 18 anys, però la primera obra que publicà va ser *David Golder* (1929). Aquesta obra, brillant i cruel, va ser de seguida molt valorada pels lectors i la crítica, i se'n feren adaptacions per al teatre i el cinema.

Un any després va aparèixer *El ball* (1930), també adaptada al cinema.

Tot i que tota l'obra d'aquesta autora era escrita en francès, el govern va rebutjar la seva proposta de nacionalitzar-se francesa, en una clara manifestació d'antisemitisme.

Posteriorment, les lleis antisemites de l'octubre de 1940, promulgades pel govern de Vichy, van ocasionar la pèrdua del treball per al marit i impediren que l'autora pogués seguir publicant. La família es refugià en Issy-l'Évêque, on, tanmateix, Némirovsky continuà escrivint, assenyalada per l'estrella groga.

Fins que, el juliol del 1942, va ser arrestada i internada en un camp de concentració. Deportada a Auschwitz, hi morí el 17 d'agost del 1942, a causa d'un tifus. El seu marit moria uns mesos després a la cambra de gas.

Les seves filles, que visqueren la

guerra amagades per diversos parents i amics, sempre dugueren amb elles una maleta amb els manuscrits inèdits que la seva mare els havia confiat. Entre ells es trobaven els dos primers volums de la *Suite francesa* (publicada a França el 2004), l'obra més ambiciosa de l'autora, on pretenia narrar la desaparició de la França "normal", després de l'ocupació alemanya i l'èxode que se'n derivà.

Entre les obres publicades pòstumament i que han estat traduïdes al català o castellà, destacarem:

Las moscas del otoño o *La mujer de otrora* (1987)
Fogatas (1988)
La vida de Chéjov (1991)
Los perros y los lobos (1997)
El ardor de la sangre (2007)

L'obra. *El ball*

Aquesta breu narració – és més una *nouvelle* que una novel·la pròpiament dita – constitueix una de les joies de la literatura francesa del s. XX.

Dins de la seva breuetat, *El ball* és un prodigi d'exactitud, un engranatge narratiu que funciona amb implacable determinació.

El ball és la història d'una venjança perpetrada amb la implacable crueltat d'una adolescent – gairebé una nena – que se sent ignorada, rebutjada, incompresa, per uns pares nou rics que encarnen l'estúpida d'una societat hipòcrita i superficial.

El retrat de la família Kampf resulta immisericordiós i tan precís com si fos tallat a cops de bisturí. Els tres personatges centrals: el senyor Kampf, milionari que no ha pogut assumir la seva sobtada fortuna, la senyora Kampf, insaciable i snob, i Antoinette, la filla insatisfeta i dotada d'una sensibilitat malaltissa, són descrits gairebé com a prototipus però, tanmateix, no resulten personatges plans sinó éssers plens de matisos i complexitats.

Es conta que l'autora va escriure aquest relat – no arriba a les cent pàgines - d'una sola tirada, en una mena de trànsit, influïda i inspirada per alguns records de la seva infantesa de nena rica infeliç i solitària.